

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C62 – WEL6**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en
Armoedebeleid

van 8 december 2009

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de stijging van slachtoffers van huiselijk geweld en de doelmatigheid van campagnes inzake partnergeweld 3

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de moeilijkheden in het Centrum voor het Jonge Kind in Ganshoren 6

BIJLAGEN

Bijlage bij de vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de moeilijkheden in het Centrum voor het Jonge Kind in Ganshoren 12

■

Voorzitter: de heer Tom Dehaene

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de stijging van slachtoffers van huiselijk geweld en de doelmatigheid van campagnes inzake partnergeweld

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, jaar na jaar is er een stijging van slachtoffers van partnergeweld en ook een stijging van het aantal gezinnen dat bij de Centra voor Algemeen Welzijnswerk (caw's) hulp zoekt vanwege deze problematiek. In 2007 waren er 56.700 meldingen van huiselijk geweld bij de politie. Dat betekent een aanzienlijke stijging in vergelijking met 2000.

Ongetwijfeld is dat ook een gevolg van de betere registratie die wordt georganiseerd in uitvoering van de justitiële omzendbrief. Maar het is ook een feit dat het aantal gevallen van geweld tussen partners en tussen ouders en kinderen is gestegen. In een periode van bijna tien jaar stegen de cijfers van geregistreerde gevallen van 17.000 in 2000 tot meer dan 30.000 vandaag, of bijna een verdubbeling. En volgens specialisten zouden die cijfers het spreekwoordelijke topje van de ijsberg zijn. De caw's sturen dezelfde signalen uit. Elk jaar stijgt het aantal gezinnen dat hulp zoekt.

Naar aanleiding van de internationale Dag tegen partnergeweld werd dit opnieuw onder de aandacht gebracht en werd gepleit voor meer initiatieven op het vlak van preventie. Tijdens de vorige legislatuur zijn er verschillende campagnes tegen partnergeweld gevoerd, al dan niet in samenspraak met de federale overheid. Maar die bereiken te weinig slachtoffers, zo is gebleken uit onderzoek. Slechts een minderheid van de slachtoffers komt in de hulpverlening terecht. Nochtans blijkt uit onderzoek dat de inmenging van een extern persoon belangrijk is. Belangrijk is dan ook dat de hulpverlening toegankelijker wordt. Verder moet partnergeweld uit de taboesfeer worden gehaald en bespreekbaar worden.

Preventie is dan ook zeer belangrijk om de aandacht op deze stijgende problematiek te vestigen. Volgens de caw's kan er echter op dat vlak veel verbeteren: "Het gaat vandaag slechts over symbolische acties die erg versnipperd zijn en geen zoden aan de dijk zetten. Het is tijd om eens te kijken wat werkt en wat beter kan. Wij zien bijvoorbeeld heel weinig preventie en bewustzijn rond de problematiek in het onderwijs."

Een goede samenwerking en duidelijke afspraken tussen de verschillende betrokken sectoren is belangrijk. Vaak blijkt dat hulpverleners te laat worden ingeschakeld. Graag wil ik de minister hierover enkele vragen stellen.

Ten eerste: er zijn in het verleden verschillende campagnes over partnergeweld gevoerd, zowel door de Vlaamse overheid als door de federale overheid in samenwerking met de gemeenschappen. Uit onderzoek is gebleken dat ze voor verbetering vatbaar zijn. Toenmalig minister van Welzijn Vanackere erkende het probleem, in zijn antwoord op een vraag om uitleg van mij. Dat was in 2007. Hij kondigde toen aan dat hij nog voor het einde van de vorige legislatuur een initiatief zou nemen om de aandacht op het probleem te vestigen, en om zo na te gaan of de campagnes voldoende efficiënt en verantwoord zijn. Wat is de stand van zaken? Zijn de resultaten al gekend?

Ten tweede: meer aandacht voor een toegankelijke hulpverlening is belangrijk. Welke initiatieven zijn er ter zake genomen? De caw's hebben een belangrijke rol in de aanpak van intrafamiliaal geweld. Zij beschikken over verschillende werkvormen, zoals vluchthuizen, vrouwenopvang, gezins- en relatiebegeleiding, crisisopvang, slachtofferhulp, justitieel welzijnswerk, bemiddeling, enzovoort. Welke initiatieven zijn er genomen om deze verschillende werkvormen te versterken en te ondersteunen?

Ten derde: de vorige minister van Welzijn heeft de caw's opgedragen een duidelijk en toegankelijk aanspreekpunt te creëren waar zowel de burgers als de diensten van politie en

parket en andere welzijns- en gezondheidsdiensten een hulpvraag over intrafamiliaal geweld kunnen stellen. Wat is daarvan de stand van zaken? Wat is er in concreto reeds gerealiseerd?

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik sluit me graag aan bij wat mevrouw Dillen zei. Partnergeweld is uiteraard een belangrijk aandachtspunt.

Ik wil even een aspect van intrafamiliaal geweld ter sprake brengen. Naar aanleiding van de Dag van het partnergeweld schreef De Morgen dat het aantal dossiers over kindermishandeling vorig jaar spectaculair is gestegen, van 93 naar 269 gevallen. Kloppen die cijfers? En zo ja, wat zijn de oorzaken? Heeft dat met een betere registratie te maken, of zijn er andere oorzaken?

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil het belang van initiatieven tegen partnergeweld benadrukken. Veel mensen en gezinnen worden ermee geconfronteerd. De afgelopen jaren hebben allerlei initiatieven ertoe geleid dat ook lokale besturen belangstelling voor het probleem opbrengen. In zonale veiligheidsplannen van politiezones is partnergeweld een van de prioriteiten. Dat is terecht. Als burgemeester stel ik vast dat in de dagverslagen partnergeweld een belangrijke plaats inneemt, want het probleem doet zich overal voor en in alle bevolkingslagen.

De stijging is ook een gevolg van de verhoging van de aangiftebereidheid en de opvolging van klachten. Maar we weten vanzelfsprekend nog niet hoe wijd het probleem verspreid is. Ik benadruk dat een integrale aanpak nodig is, waarbij zowel de dader, het slachtoffer als het hele gezin betrokken zijn. Een goed voorbeeld daarvan is het IRIS-project in West-Vlaanderen, dat hervallen wil voorkomen en de behandeling van de dader koppelt aan de zorg voor en de begeleiding van partner en kinderen. Het zou goed zijn dat soort projecten te evalueren en goede praktijkvoorbeelden elders in de praktijk te brengen.

Ik heb ook een vraag. De omzendbrief van 6 juli 2006 bevat een verdeling van middelen over de caw's. Zijn er resultaten bekend van dat initiatief? Welke projecten zijn er in de verschillende arrondissementen uitgevoerd?

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik sluit me aan bij de vraagsteller. Partnergeweld is vandaag een niet te onderschatten probleem. In onze commissiebesprekingen komt duidelijk aan bod hoe belangrijk we dat probleem vinden. Ik wil nog even herhalen wat ik tijdens de begrotingsbesprekingen heb aangehaald: we hebben geen bedragen teruggevonden waarmee initiatieven tegen partnergeweld kunnen worden gefinancierd.

Ik pleit ervoor om partnergeweld niet enkel als een intramuraal probleem te benaderen. We moeten ook oog hebben voor geweld tussen ex-partners. Stalking en extramuraal partnergeweld mogen we niet links laten liggen. En ik pleit ook voor de grootste discretie. Het heeft weinig zin acties te ondernemen als slachtoffers hun hulpvragen niet in totale discretie kunnen stellen.

Uit het antwoord van de minister van enkele weken geleden, tijdens de begrotingsbesprekingen, vernam ik dat een en ander met de caw's kan worden geregeld. Maar we moeten toch vaststellen dat daarvoor geen extra middelen zijn vrijgemaakt. Ik wil mijn bekommernis herhalen dat we dit probleem efficiënt moeten aanpakken.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Mijnheer de voorzitter, collega's, de verschillende sensibiliseringscampagnes van de afgelopen jaren hebben partnergeweld uit de taboesfeer gehaald.

Slachtoffers van partnergeweld wachten vaak te lang voor ze de stap naar de hulpverlening zetten. Campagnes maken partnergeweld bespreekbaarder en informeren de mensen waar ze terecht kunnen als ze hierover willen praten.

De campagne ‘Stop partnergeweld. Praat erover’ heeft daar zeker toe bijgedragen. Zowel in de tv-spot die gedurende een week in prime time, vlak voor het nieuws, op Eén werd getoond als in duizenden affiches en folders is verwezen naar de opvang en de hulp die via Tele-Onthaal en de caw’s beschikbaar is. Aan de hand van de campagne heeft een breed publiek de weg naar de juiste hulpverlening gevonden. De campagne lokte 10.000 unieke bezoekers naar de website www.caw.be en ook Tele-Onthaal kreeg meer dan 700 oproepen over partnergeweld.

Ook de wittelintjescampagne die jaarlijks eind november, begin december georganiseerd wordt, heeft ongetwijfeld het effect dat in toenemende mate het onderwerp van partnergeweld bespreekbaar wordt.

Onder impuls van de federale minister van Justitie – via Omzendbrief col 4/2006 – en de Vlaamse minister van Welzijn – dankzij extra middelen voor de caw’s – zijn politie, justitie en welzijn beter gaan samenwerken. De registratie door de politie is beter, per gerechtelijk arrondissement hebben de caw’s een aanspreekpunt voor partnergeweld, en de politie verwijst daardoor ook vaker door. Men heeft onlangs een evaluatie gemaakt van Omzendbrief col 4/2006. We zullen die grondig doornemen en zo nodig het Vlaamse beleid in dat licht evalueren en eventueel aanpassen. Dergelijke campagnes blijven dan ook noodzakelijk.

Op 17 juli 2006 verscheen de omzendbrief betreffende de versterking van de aanpak van intrafamiliaal geweld en partnergeweld. De Vlaamse regering investeerde 685.000 euro of 14 voltijdsequivalenten om de aanpak van intrafamiliaal geweld in het algemeen welzijnswerk te versterken. De extra middelen zijn een aansporing om de totale werking van het algemeen welzijnswerk beter af te stemmen op de intrafamiliale geweldsproblematiek.

De caw’s uit hetzelfde gerechtelijk arrondissement hebben een gezamenlijk, duidelijk en toegankelijk aanspreekpunt gecreëerd waar zowel burgers, politie en parket als andere welzijns- en gezondheidsdiensten een hulpvraag naar aanleiding van intrafamiliaal geweld kunnen stellen. Naar de onthaalpunten kunnen zowel slachtoffers, koppels als plegers worden verwezen.

Ook het brede palet van hulp- en dienstverlening van de caw’s – gezins- en relationele hulpverlening, bemiddeling, crisishulpverlening, slachtofferhulp, justitieel welzijnswerk, vluchthuizen en vrouwenopvangcentra – werd op elkaar afgestemd om de specifieke noden van de verschillende doelgroepen van intrafamiliaal geweld beter te lenigen. In het bijzonder is aandacht besteed aan zowel de preventieve als de contextuele benadering van intrafamiliaal geweld.

In de meeste gerechtelijke arrondissementen werden zeer goede samenwerkingsafspraken gemaakt tussen de caw’s, de politie en het parket. Er werden draaiboeken en samenwerkingsafspraken uitgewerkt. Het is duidelijk dat dit nog niet in alle arrondissementen even efficiënt en kwaliteitsvol verloopt. De komende jaren zal ik hiervoor extra aandacht van de caw’s vragen.

In 2008 werden verder bijzondere inspanningen geleverd om de deskundigheid en de kennis inzake intrafamiliaal geweld te verhogen. Meer dan 250 caw-medewerkers namen deel aan de vorming die is georganiseerd door het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk.

Het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk publiceerde het boek “Kans op slagen. Een integrale kijk op geweld in gezinnen”. Aansluitend werd een methodiekenmap ontwikkeld, met als titel “Aan de slag! Werken rond partnergeweld binnen de context van een CAW”. Op basis van de evaluatie van het aanbod van de caw’s zal de methodiekenmap worden aangepast en aangevuld.

Tijdens deze legislatuur wil ik voortwerken aan de bestrijding van partnergeweld, met een bijzondere aandacht voor de preventie en het stimuleren van een nog intensievere samenwerking tussen welzijn, politie en justitie. Ik wil dat er meer aandacht uitgaat naar kinderen die getuige zijn van partnergeweld, naar anderstalige allochtonen die in toenemende mate een beroep doen op de hulpverlening, en ten slotte ook aan de samenwerking tussen welzijns- en gezondheidspartners, in het bijzonder aan de samenwerking tussen de meldpunten van de caw's, het aanbod van de geestelijke gezondheidszorg, de Centra voor Integrale Gezinszorg, de Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning, de vertrouwenscentra, de preventieve zorg van Kind en Gezin, het meldpunt Crisisjeugdhulp en de Comités voor Bijzondere Jeugdzorg.

Wat de cijfers betreft, moet ik vragen om dat te onderzoeken, mevrouw Van der Borcht.

Een aantal vragen over de efficiëntie zullen we meenemen. Ik veronderstel dat de evaluatie van Omzendbrief col 4/2006 ons zal toelaten om de aandacht van de caw's te vragen voor het probleem, met inbegrip van de prioriteiten die ik u heb gegeven.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de minister, ik dank u voor het uitvoerige antwoord. Ik heb wel nog niet begrepen of na het aangekondigde initiatief van uw voorganger om de campagnes te verbeteren, in 2007, iets is gebeurd. Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt immers dat wat schort aan die campagnes.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Elke campagne wordt in principe geëvalueerd. Men zegt me dat deze campagnes door het Steunpunt worden geëvalueerd. Die evaluatie zal wellicht in 2010 worden afgerond.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de moeilijkheden in het Centrum voor het Jonge Kind in Ganshoren

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vorige maand bereikte ons het bericht dat een Centrum voor het Jonge Kind (CJK) in Brussel al maanden geen kinderen in crisissituaties meer opvangt. Toch verplichtte de directie het personeel te komen werken. Het personeel is uiteindelijk naar het gerecht gestapt om opnieuw normaal te kunnen functioneren. Omdat een CJK 24 uur op 24 opvang moet verlenen aan kinderen, betekent dit dat de personeelsleden veel nutteloze en dure nacht- en weekenddiensten moesten kloppen. Vakbonden spreken van pesterijen en intimidatie tegenover het personeel vanwege een directie die van dit CJK eigenlijk een kinderopvang wil maken.

Dit CJK in Ganshoren heeft een lange voorgeschiedenis. Eerst was het een ondersteunende dienst voor Nederlandstalige kinderdagverblijven, maar daarna groeide het uit tot een erkend dag- en nachtverblijf. In 1995 is dit centrum dan door Kind en Gezin erkend en werd het wat het vandaag is: het Centrum voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte gebracht van het probleem? Kunt u de conclusies van de laatste inspectie van Kind en Gezin aan dit CJK toelichten? Welke maatregelen kunt u op basis van rapporten in zo'n situatie nemen? Heeft de Vlaamse Gemeenschap een vertegenwoordiger in de raad van bestuur van dat CJK? Welke initiatieven heeft die vertegenwoordiger – als hij er tenminste is – genomen om dit sociaal conflict op te lossen? Hoeveel middelen geeft de Vlaamse Gemeenschap aan die instelling? Hoe is dit budget de

laatste jaren geëvolueerd? In hoeveel plaatsen voorziet de Vlaamse Gemeenschap voor dergelijke opvang in Brussel?

Zijn er contacten geweest tussen u of uw kabinet en de directie van dit CJK? Zo ja, wat was het resultaat van deze contacten? Hebt u of uw kabinet proberen te bemiddelen in het conflict? Zult u initiatieven nemen om de instelling eventueel weer operationeel te maken als een CJK, in plaats van een kinderopvangverblijf? Hebt u of uw kabinet reeds contact gehad met Kind en Gezin en het bevoegde VGC-collegelid, mevrouw Brigitte Grouwels, of met haar kabinet, om de situatie samen te bekijken en op te lossen? Wat is in dat geval het resultaat van die besprekingen?

En dan is er een fundamentele vraag. De directie van dit CJK beslist op eigen houtje om de functie van de instelling te wijzigen en niet langer kinderen op te nemen omdat ze een gewone kinderopvang wil organiseren, ondanks het feit dat crisisopvang in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest vrij schaars is. Dat laatste is zeker voor Nederlandstaligen het geval. Wat is uw visie ter zake? Weet u of er soortgelijke rapporten bestaan van Kind en Gezin over andere CJK's in Vlaanderen? Of is dit een uniek geval, iets wat ik natuurlijk van harte hoop?

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik denk dat we dit probleem tot zijn ware proporties moeten herleiden. Dit is een conflict tussen een werkgever en zeven werknemers. Het wordt buiten proportie uitvergroet.

Het conflict is natuurlijk te betreuren, want het komt het welzijn niet ten goede. Ik wil erop wijzen dat het CJK die afdeling in Ganshoren heeft gesloten nadat de inspectie van Kind en Gezin tot het besluit was gekomen dat de veiligheid en de kwaliteit van de opvang er niet langer kan worden gewaarborgd. Normaal gezien leidt zo'n inspectieverslag tot het intrekken van de erkenning. De directie heeft daarop geanticipeerd en haar verantwoordelijkheid genomen, en de afdeling tijdelijk gesloten.

Ik wil erop wijzen dat een en ander erop wijst dat die zeven personeelsleden blijkbaar niet altijd te goeder trouw hebben gehandeld. Men kan bedenkingen hebben bij hun handelwijze op een bepaald ogenblik. Mijns inziens lijkt hun verwijt dat er een personeelstekort is niet terecht, als we weten dat die afdeling 1,9 keer meer personeel heeft dan elders gemiddeld het geval is.

Dat zo'n conflict leidt tot een situatie waarin minder opvang beschikbaar is, is volgens mij het probleem. We moeten dergelijke situaties in de toekomst vermijden. Het zou goed zijn als de overheid daarbij als verzoener zou kunnen optreden. Dat is belangrijk, want het CJK heeft een belangrijke rol voor kinderen die in problematische gezinnen leven. Het centrum heeft in Brussel vrijwel een monopolie, want het zorgt voor 95 procent van de crisisopvang in de stad.

Het CJK heeft trouwens twee crisisopvangafdelingen, en er is nog nooit een kind in gevaar geweigerd. Dat is een belangrijk punt, vooral als we weten dat de wetgever de overbezetting bestraft. Bovendien stellen we vast dat in Brussel het aantal crisissituaties dramatisch toeneemt. In 2004 waren er 40 gevallen; vandaag zijn het er 240 op jaarbasis. Dat alles wijst er toch op dat we er belang bij hebben een oplossing te zoeken. Ik vraag dan ook uitdrukkelijk om met de voorziening te overleggen en om na te gaan hoe het conflict kan worden beëindigd.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Mijnheer de voorzitter, collega's, ondanks de uitgebreide vraagstelling, probeer ik bondig te antwoorden. De gevraagde details over het aantal plaatsen, de subsidies en de evolutie ervan en dergelijke bezorg ik u als een bijlage bij het verslag.

U zult het met me eens zijn dat we hier worden geconfronteerd met een zeer ernstig uit de hand gelopen conflict tussen een directie en een deel van haar werknemers. Gelukkig is dit

een zeer uitzonderlijke situatie. Geen enkele van de andere Vlaamse Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning (CKG's) kampt met zo'n arbeidsconflict.

Zowel Kind en Gezin als het kabinet heeft in dit dossier steeds gewezen op de nood aan en de mogelijkheden van het sociaal overleg om een oplossing uit te werken. Kind en Gezin organiseerde hiervoor trouwens zelf verschillende bemiddelingspogingen. Het conflict is verder geëscaleerd, tot voor de arbeidsrechtbank. Afgelopen donderdag heeft de rechter in zijn uitspraak gesteld dat de directie dit personeel moet inschakelen in zijn residentiële werking in Vorst.

Via inspectiebezoeken hebben we de werking van dit CKG opgevolgd. In opvolging van een eerste inspectiebezoek, van mei 2009, werkte de directie een actieplan uit om de werking van het centrum grondig aan te pakken. Via een onaangekondigd inspectiebezoek aan alle deelwerkingen, in november 2009, analyseerden we de bredere werking. De volgende maanden zal deze werking van zeer nabij worden opgevolgd, zowel door Kind en Gezin als door de inspectie. Er zijn immers, naast de escalatie in het CKG, ook signalen van een problematische werking van de opvoedingswinkels, het STOPP-team – STOPP staat voor het 'samen-terug-op-padprogramma' voor kinderen van vier tot zeven jaar – en de organisatie van het crisisnetwerk Jeugdhulp. Samenwerking van de jeugdhulpdiensten is, zeker in de Brusselse Vlaamse jeugdhulpsector noodzakelijk om kwalitatieve hulpverlening te kunnen organiseren.

Kind en Gezin heeft als subsidiërend agentschap zijn rol ernstig genomen en zal blijven toekijken op de veiligheid van de geplaatste kinderen, de naleving van de regelgeving en het waarborgen van een kwaliteitsvol hulpaanbod. Een centrum als dit staat ook niet op zichzelf: ook de samenwerking met andere partners in de regio zal men van nabij opvolgen.

De Vlaamse Gemeenschap heeft geen vertegenwoordiger in de raad van bestuur. Er zijn uiteraard wel contacten tussen de kabinetten van mevrouw Grouwels en mezelf om in deze situatie dezelfde kritische houding aan te nemen en de toekomstige aanpak op elkaar af te stemmen. Daarbij is het evident dat deze CKG-capaciteit, die de enige in Brussel is, in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest moet blijven bestaan.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik wil mevrouw Van der Borght even zeggen dat het sociaal conflict de aanleiding is van mijn vraag, maar dat mijn zorg in wezen uitgaat naar de crisisopvang in Brussel. Het is immers duidelijk dat er in de stad te weinig opvangmogelijkheden zijn. Als het enige centrum dat hiervoor verantwoordelijk is zijn functie niet opneemt, dan is het nodig dat we dat probleem hier ter sprake brengen.

Ik verneem van de minister dat de arbeidsrechtbank een vonnis heeft geveld. Het valt te betreuren dat de opvang van jonge kinderen in zo'n toestand terechtkomt. Ik hoop bijgevolg dat men heel nauwgezet de werking van dat centrum blijft opvolgen en de Brusselse kinderen krijgen waar ze recht op hebben: een minimale opvangcapaciteit voor gevallen waarbij van een crisissituatie sprake is.

Verder blijf ik mijn bezorgdheid uiten over het feit dat een stad die weldra met een bevolkingsexplosie wordt geconfronteerd – men heeft het over een toename van de bevolking met 170.000 inwoners tegen 2020 – en dus ook met een toename van problematische situaties nood heeft aan een inbreng van de Vlaamse Gemeenschap. Ik hoop dat de Vlaamse Gemeenschap haar verantwoordelijkheid ter zake in de hoofdstad zal blijven opnemen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mijnheer de minister, ik wil toch dieper ingaan op deze zaak. U stelt dat Kind en Gezin veel contacten heeft gehad met het centrum, en dat er is

overlegd. Verder zegt u dat er contacten zijn gelegd tussen uw kabinet en dat van minister Grouwels.

Bij dergelijke conflicten tussen directies en werknemers probeert men gewoonlijk eerst om dat intern op te lossen. Als dat niet lukt en het conflict escaleert, dan wordt soms een sociaal bemiddelaar aangeduid. Ik ga ervan uit dat het ook in dit geval is gebeurd. Is het dan niet zo dat in een volgende fase en in specifieke gevallen zoals deze de minister de sociale partners eens bij zich roept? Zoals de heer Delva al zei, lijkt het belangrijk dat er een oplossing uit de bus komt. Maar blijkbaar slagen de sociale partners er zelf niet in om dat te realiseren, ten nadele van de kinderen die in een crisissituatie verzeild raken. Aangezien het om het enige centrum gaat dat zich om die kinderen bekommert, hebben we er allemaal belang bij dat een oplossing wordt gevonden.

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik steun de vraag van mevrouw Van der Borgh. Ik denk dat die directie ondertussen overheidsgeld misbruikt. Ten dele is dat zo. Want omdat men in Ganshoren geen oplossing bereikt, worden de kinderen overgeheveld naar Vorst. En het personeel in Ganshoren zit zonder werk. Dat heeft niets omhanden. Er zijn maar twee personeelsleden die zijn overgeplaatst. Ik begrijp niet hoe zo'n conflict zo kan escaleren. Wellicht heeft een sociaal bemiddelaar geïntervenieerd. Toch is het vreemd dat het zo ver is gekomen.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil niet de indruk wekken dat er geen inspanningen zijn gebeurd om die zaak te deblokken. Er zijn zelfs buitengewone inspanningen geleverd om dat te doen. Uiteraard heb ik onmiddellijk geïnformeerd of overheids gelden oneigenlijk werden gebruikt. Dat is zeker niet het geval. Er is een CKG-werking op een andere site die gewoon doorgaat. Ik heb nagegaan of er zich op basis van de reglementen een probleem of risico rijst. Zoals gezegd, heeft Kind en Gezin enkele weken geleden een onaangekondigde inspectie uitgevoerd. We proberen dat op de voet te volgen.

Maar in wezen is het een sociaal conflict. Als ik op basis van mijn bevoegdheden een aanknopingspunt zou hebben om tussen te komen, dan had ik dat zeker gedaan. Er zijn voldoende knipperlichten om waakzaam deze zaak te volgen.

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Ik heb informatie ontvangen, en vraag of ze juist is. Klopt het dat Kind en Gezin middelen heeft gegeven om in de lokalen van CKG-Ganshoren een nieuwe crèche uit te bouwen? Als dat het geval is, dan vind ik dat men overheidsgeld misbruikt.

Mevrouw Marijke Dillen: Dat is een interessante vraag.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Ik heb geregeld gevraagd of er een aanleiding is die me toestaat om op een of andere manier tussen te komen, maar het antwoord was steeds negatief. Ik zal in elk geval wat u zegt aan de administratie voorleggen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik heb gewoon willen zeggen dat de stappen die doorgaans worden gezet, ook daadwerkelijk zijn genomen. Eerst is intern opgetreden, nadien heeft men via de administratie gewerkt en is de sociaal bemiddelaar op de proppen gekomen. Klaarblijkelijk is er vandaag nog altijd geen akkoord. Soms gebeurt het dat de gemoederen zodanig zijn opgehitst dat de gesprekspartners er niet meer op eigen kracht uit geraken en een buitenstaander de partijen terug bij elkaar moet brengen. Misschien kunt u die rol op u nemen, mijnheer de minister?

Mevrouw De Vits, ik zou niet durven stellen dat overheidsgelden verkeerd worden aangewend, of dat er van misbruik sprake is. Ik ben daar vrij gerust in. De inspectie doet haar werk. Ik wil het conflict oplossen, in het belang van de kinderen die zich in problematische en crisissituaties bevinden.

Mevrouw Marijke Dillen: Hebt u persoonlijke belangen in deze zaak?

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik heb geen persoonlijke belangen in deze zaak. Ik zou niet weten welke.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Ik heb onmiddellijk laten nagaan of er zich inzake respect voor de reglementen en de besteding van gelden problemen voordoen. We zullen nagaan of die informatie klopt of niet. Ik kan enkel herhalen dat Kind en Gezin veel pogingen heeft ondernomen om te bemiddelen. Dit is een sociaal conflict en ik sta enigszins terughoudend tegenover interventies in zulke conflicten. Er zijn pogingen ondernomen en op uw vraag zal ik nagaan of er evolutie in de zaak zit.

Intussen heeft een arbeidsrechter een vonnis gevelde. Ik aarzel een beetje om buiten de normale gang van zaken een initiatief te nemen. Maar als een element in het dossier een tussenkomst van de Vlaamse overheid verantwoordt, dan zal dat natuurlijk gebeuren. Ik kijk het na en vraag Kind en Gezin om opnieuw naar oplossingen te zoeken. Er zijn echter procedures die voorschrijven hoe in dit land sociale conflicten in organisaties en bedrijven moeten worden aangepakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

BIJLAGEN

Bijlage bij de vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de moeilijkheden in het Centrum voor het Jonge Kind in Ganshoren

Het CJK, een Centrum voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning, biedt volgend aanbod aan:

Een CKG met een totale capaciteit van 90 plaatsen, verdeeld over afdelingen in Ganshoren, Schaarbeek, Dworp en Vorst.

Naast deze reguliere werking huist het Centrum een aantal projecten, zoals een opvoedingswinkel en het project Stopp 4-7.

Het CJK is ook meldpunt voor het crisisnetwerk Brussel van Integrale Jeugdhulp.

Omwille van de moeilijke samenwerking tussen het CJK en de andere partners in het netwerk heeft het Managementcomité Integrale Jeugdhulp eind oktober beslist om het meldpunt over te hevelen naar CAW Mozaïek op 1 maart 2010. Het CJK zal ook zijn engagement voor crisisbegeleiding en -opvang in het kader van dit netwerk beëindigen op 31 december.

Vanuit Kind en Gezin bedraagt de subsidiëring voor het CJK in totaal 2.274.577€ in 2008. In 2006 was dit 2.040.794€, in 2007 2.099.124€.

Daarnaast is er nog financiering vanuit de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De VZW heeft sinds 22 mei 2009 een erkend en gesubsidieerd kinderdagverblijf. Het kinderdagverblijf, Sociale Kinderopvang Colignonplein, te Schaarbeek, ontving in 2009 116.419,96 euro.

Daarnaast heeft de VZW nog 2 principiële akkoorden voor de oprichting van nieuwe kinderdagverblijven:

- 1 voor de oprichting van een nieuwe crèche in Halle met 30 plaatsen (uitbreidingsronde 2008);
- 1 voor de oprichting van een nieuwe crèche in Ganshoren met 24 plaatsen (uitbreidingsronde 2009).

■